Ukrainian Catholic Youth Organization

НАША БУДУЧНІСТЬ
OUR FUTURE

ОРГАН
У. К. Ю.
В АЛБЕРТІ

Рік 1. Число 5. Мондер, Алта. Листопад, 1945.

ЗНОВУ ЛИСТОПАД

Поломили нам прапори,
І народ наш весь розгнали —
Синів добрих нам забрали,
Їх за правду катували. . . .

Та не згас ще — луч надії!
Нашу грудь красить мов перла.
Хоч з нас сила всьо обдерла —
Грімко кличмо: Ще не вмерла".

Листопад пригадує нам час, коли-то 1918-того року українські збройні сили забрали галицьку столицю Львів і проголосили Галичину незалежною. Богато тоді впало найкращого молодого цвіту укр. народу — кров текла ріками. . . Зате гордо піднісся укр. прапор, відродились слава й воля, заблисла надія на краще завтра.

Та не на довго. . . . Не було в нас сили встоятись проти кількох народів. Наші сусіди позавидували нам волі, розбили нас, погордили нами. Хотіли нас знищити, але Бог не позволив.

Ми цілим серцем любили свій рідний край, хоч він був у чужих руках. Рік-річно ми молилися за поляглих наших героїв. Хоч на рідній землі карали до крови наших Братів, однак вони завзято боронили свої права. Лиш один Бог знає, що перетерпів укр. нарід. Та ми все жили надією.

І дав Бог нам потіху. У 1939-тім році на Закарпатті "невільничі діти" знову заспівали: "Ще не вмерла". Вістка про нашу Україну рознеслась була по цілому світі. — Але скоро дали нас ворогам на поталу.

Та більше від всіх нещасть принесла укр. народові друга світова війна. На рідних землях дикі орди кілька разів нас тратували. Хоч свого фронту ми цей раз не мали, але на всіх проливалась укр. кров. Пощо? — Боже, защо нас так богато впало? . . . Чому над нами так знущаються? . . . . Ти знаєш. . ."

Так. Тепер наш нарід розбитий, голодний, скитається по цілому світі.

У листопаді знову помолімся за тих, що впали в борбі за волю. Поратуймо й тих, що гинуть від холоду й голоду. — Це наші Брати. Вони хочуть жити.

Брати, не тратьмо надії! Ми не одинокі. Весь світ тужить за миром. На небі є Бог. Молімся. . . . Христос, Цар мира бачить нас у кайданах. Він один всилі вирівнати цю несправедливість

О Боже, виведи нас з цього тяжкого горя. Зєднай нас під один прапор. Щоб ми у другий листопад на волі були гідні славити Тебе: "Боже великий. . "

Наша Будучність
Орган Українського Католицького Юнацтва в Алберті.
Виходить раз у місяць.
Річна передплата: 50 центів.
Адреса Редакції:
"OUR FUTURE"
Box G. Mundare, Alberta.
Адреса Управи:
Ukrainian Catholic Youth
8820 - 111 St., Edmonton, Alta.

Наше Життя

Кожна молода людина палає бажанням жити. Кожний з нас плекає в серці найвисші ідеали. Ми не хочемо жити на дармо, наші молодечі сили прагнуть до посвяти, до героїзму. Ми хочемо жити для других, бо знаємо, що тільки тоді будемо направду жити.

Життя складається з зусиль, радостей, терпінь. Воно прикрашується нашими ділами, що будуть по нас жити й продовжати нас довго в будучності. Ми не маємо права так упорядкувати наше життя, щоб воно було тільки нам корисне, бо ніхто не може обійтись без ближнього.

Люди звичайно беруть собі взір, що після нього й вони стараються поступати. Звичайно буває так, що вони собі вибирають не завжди відповідну особу. Що ж про життя знає котра будь фільмова зірка? Нічого. Вона жиє тільки на те, щоб собі славу здобути. Про життя можуть багато знати національні, або інтернаціональні герої: але надто часто бракує їм побожного намащення. Перед людьми вони багато варта, але якже вони стоять перед Богом? —Тому ми маємо шукати за висшим ідеалом.

Найкращі взори життя, це святі угодники Божі. Правда, дуже часто люди їх не розуміють, але їхнє діло живе й жити буде. Ми українці католики маємо численних святих, що можуть бути для нас найкращими взорами. Між іншими, маємо Святого Священномученика Йосафата. Св. Йосафат розумів, що це є життя й щоб його не зіпсувати, він проляв свою кров.

Не буду настоювати про його життя; "Світло" вичерпаючо про те все пише. Ми лишень застановімся над його прикметою "любови життя". Святий Йосафат на правду любив своє життя й перевів його для свого народу, для своєї Церкви. Його життя також складалося з зусиль: тяжко напрацювався наш Святий для добра людських душ. Він знав, що за те все буде зазнавати прикрої невдячности, однак завжди йшов уперед. Він мав великі радости, особливо тоді, коли незєдинені слухали його слова й вертали до стада Христового. У радості наш Святий памятав, що вона минає й приготовлявся до дальшої боротьби за свої ідеали. В житті Св. Йосафата було й чимало терпінь. Ціле його життя було терпінням: але він памятав, що вони є з Божих рук і тому в терпіннях він не сумував. І тому, що він на правду розумів життя, він із него скористав. Хоч його люди не розуміли, хоч називали його "Душехватом", то однак він завжди йшов просто дорогою, що собі вибрав за Божим надхненням.

Листопад, Український місяць, є також місяцем Святого Йосафата. Нехай він буде для нас добою, що в ній ми пічнемо жити після засад нашого рідного Святого в розумінню життя. Памятаймо, що тільки той жиє, що жиє для много інших.

о. Модест, ЧСВВ.

Pure friendship is something which men of an inferior intellect can never taste.

Sign posted at a country fair:—"There will be a mule race at 2:00 p.m. and a dog race at 3:00 p.m. —N.B. Only residents of this county are eligible to enter the races."

UKRAINE

The Adoption of Christianity

Missionaries from many lands came to Volodomir and pleaded the merits of their respective faiths, so Volodimir sent out envoys to gather information and those sent to Constantinople found Greek Catholic religion the best. Volodimir decided to be baptized, and accept Greek Catholic religion, but since he was too proud to beg for baptism at the hands of the Byzantines, therefore he preferred to gain the right to demand it and thus attacked Greek cities in Crimea and conquered them. Made bold by his conquest, he sent an embassy to the joint Byzantine emperors, Basil and Constantine, to demand their sister Anna in marriage, and in case of refusal he threatened to march on Constantinople. The emperors consented on condition that Volodimir be baptized. He replied that he would gladly accept Christianity, as he had already been favorably inclined to it. As princess Anna appeared at Chersonesus the Kievan prince Volodimir delayed the ceremony of marriage due to a bad inflamation of the eyes but the princess persuaded that as soon as he accepts Christianity, his eyes will be cured and accordingly it happened so. On his return to Kiew he took several Greek Catholic clergy and baptized the people of Kiew and the rest of the country. Since at that time Constantinople was at the zenith of her greatness and was considered to be the centre of culture, fame and power, therefore the nation builders were eager to become connected with Byzantine by marriage. According to tradition Volodimir received from Constantinople the crown with which he was invested. After the Byzantine emperors sent their sister Anna to Chersonesus, where the marriage took place, Volodimir returned Chersonesus "as the bridegroom's gift for the princess." After his baptism Volodimir took a Christian name, that of his brother-in-law. Basil.

ABOUT DATES

Sure, you all want to know every point about romance. You ask the same questions a thousand ways.

Listen. Your problems are as old as Adam and Eve. They are problems because of Adam and Eve, though this modern world will tell you not to believe it. The world thinks this idea of a fallen nature is bunk. It repudiates Faith to have a good old time.

These problems have been settled for centuries—definitely.

The trouble is, you know the answers but don't want to admit them. You know what's right and wrong, at least fundamentally, and can always ask when in doubt. You know you can't treat a girl as a man treats his wife.

Here are the facts. God made you and He made your girl. You are both good, not all good, but good, invested with dignity, personality, a capacity for decent and honest love. There are certain modest, ladylike ways of showing affection. Everyone knows them. The attraction God places between you is good. If things had planned out as He planned them, you two could be—and this is literal not funny—as two angels. But somewhere in the garden of Eden, Adam and Eve found a monkey wrench and threw it into God's beautiful work. That's why you have these problems.

Anyone, boy or girl, can give in to temptations. It takes real courage, a man, a girl, the blessed Virgin and God to keep chaste.

Catholic Digest, December 1938.

MOTION PICTURE GUIDE

(New York Office of the National League of Decency)

CLASS A — Section 1.

Unobjectionable for general patronage.

Tall in the Saddle. Tarzan's Desert Mystery. The Texas Kid. That's My Baby. Texas Masquerade. There's Something About a Soldier. Three Little Sisters. Three Men in White. Three Russian Girls. Trail by Gunsight. Thundering Gun Slingers. Trail by Gunsight. Trigger Trail. Trigger Law. Trocadero. Tucson Raiders. Tunisian Victory. Twilight on the Prairie. Two Girls and a Sailor. Two-Man Submarine. The Utah Kid. Vigilantes of Dodge City. The Vigilantes Ride. La Virgen que Forjo una Patria.

CLASS A — Section 2.

Unobjectionable for Adults.

Passport to Destiny — (formerly Passport to Adventure). Passage to Marseille. Notice: The classification of this film has been changed from B, Objectionable in Part, to A-2. The producers have informed the Legion that from the negative and all existing positive prints has been removed the sequence upon which the Legion's objection, "the unethical killing of helpless enemies is sympathetically presented", had been based. Phantom Lady. Pin Up Girl. Pistol Packin' Mama. The Princess and the Pirate. The Purple Heart. Rebellious Daughters. Resurrection (Spanish). Return of the Ape Man. Return of the Vampire. Gangster Roger Touhy. The Riveter Rosie. Sailor's Holiday. The Scarlet Claw. Secret Command. Secreto Eterno (Spanish). Seven Days Ashore. Seven Doors to Death. The Seventh Cross. Shadows in the Night. She's for Me. Shine on Harvest Moon. Show Business. Son of Dracula. Soul of a Monster. Step Lively. Standing Room Only. Stars on Parade. Strange Affair. Story of Dr. Wassell. Suspected Person (British). Sweethearts of the U. S. A. Swing Fever. Swingtime Johnny. Swing Out the Blues.

CLASS B — Objectionable in part.

Take It or Leave It — Objection: Suggestive dance. Teen Age — Objection: Atmosphere of suggestiveness. Thunder Rock — Objection: The sympathetic delineation of one of the characters and her identification as an apostle of social progress lend authority and acceptability to her indictment of a large family. Observation: A minister of religion is depicted as opposed to scientific progress. In the film's presentation of its message of courage and optimism there are traces of deism and naturalism whereby the impressions are gathered that God is a being far from this struggling world, and that man by himself can make the better world of the future.

RECIPE FOR LOVE

A young woman who thought she was losing her husband's affection went to the seventh daughter of a seventh daughter for a love potion. This mystery woman told her: "Get a raw piece of beef, cut flat, about an inch thick. Slice an onion in two, and rub the meat on both sides with it. Put on pepper and salt, and toast it on each side over a red coal fire. Drop on it three lumps of butter and two sprigs of parsley and get him to eat it."

The young wife did so, and her husband loved her ever after.

Ladies' Home Journal.

Horse sense is the ability to say nay.—Ave Maria.

"Poor Boy, He Doesn't Drink!"

"Here, have a sip, old boy!"

"No, thanks!"

"What's the matter?"

"I don't drink, thanks."

"Well, well! Too bad, too bad!" And my friend melts into another group mumbling down the way: "He doesn't drink. Probably a stay-at-home. Can't get along. Must be unpopular, a prig. Guess he thinks he's better than I am. Well, he won't enjoy himself here if he doesn't drink. These bluenoses never have any fun."

Yes, even St. Paul advised the use of "a little wine for thy stomach's sake."

But it is worth noting however, that the Apostle advised a **little** wine and to the one who reached old age when he likely did have stomach complaints. When a person grows older and his powers grow weaker. a little stimulant may serve to make him slightly less boresome, less dull.

So drink can have its place.

In measure it can be an added joy to a family party or to a pleasant gathering in a home. It keeps old people briefly from remembering that they are old. Socially acceptable is the group of men sitting around beer steins, singing far more than drinking, loving the good fellowship much more than the mild beverage.

But drink is intended to be stimulant for conversation, not substitute: an aid to a party, not the party itself. Men and women are not supposed to find it a trap for their feet, a stutter for their tongues, a cloud for their brains, a snare for their souls. But facts are different. Young people feel proud when they can brag about how drunk they were:

"Oh, boy! was I ever pie-eyed last night. I can"t remember anything that happened after ten o'clock."

"Powerful stuff. A couple of snifters and I was out like a light."

Young people have no more need for liquor than they have for crutches. They have their own innate vitality to furnish the power for a good time. When a crowd of them are together, song should be easy, jokes should fly fast, their feet should fairly itch to dance. They are not a lot of old codgers needing an alcoholic build-up. Their digestions are not so dulled and their minds so jaded that they must be stimulated before they become alive.

There's this to consider: Really to enjoy a good time a person needs the full use of his faculties. He should be keen, alive. awake, seeing and hearing everything that goes on, joining in with every burst of song and laughter. When a young man gets a few drinks in him. he becomes soggy or dull. amorous or belligerent. He starts breaking up the party by wanting to make love to some girl or to fight some boy. He grows stupid and sleepy and silly and annoying. And unless the rest are in the same state. they want to toss him out on his ear. Besides when he's under the influence of liquor, how does he know he's having a good time? He's not quite all there. He does not catch the jokes. He misses what's going on. He's in the crowd, but he's almost "all in."

And drink for most young people is inflammatory. Evil men have always known that drink lowers a girl's resistance and increases their own passions. So if they are tempted, as by nature's arrangements they are during the days of youth, they are wise to put aside the added temptations resulting from drink. It is an easy way to solve some of their most severe problems.

Can the Ukrainian Catholic Youth in this most important case be heroic for the love of thirsting Christ on the cross and break away from the slavery of liquor by a response: "No, thanks, I don't drink!"

У. К. Ю. — Парох — Парохія.

(Промова Панни Марії Еленяк на Зїзді У. К. Ю. в Чипмені)

Найкращим і найбільшим у цілім світі Товариством є католицька Церква. До цього Товариства належить понад триста міліонів членів. Кожний член має свої привілеї, свої обовязки, свою програму до виконання.

Ми, Українське Католицьке Юнацтво, також належимо до цього великого Товариства й під назвою УКЮ представляємо ґрупу молодих ідейних дівчат і хлопців, що бажають відзначитися у праці, що самі її вибрали собі. Круг нашого ділання є великий, праця різнородна. Наша ціль взнесла, висока. Наша програма обіймає всяку працю, що нею є заінтересований кожний Українець-Католик. Нашою метою є виробити себе самих під оглядом релігійним і національним, як також усіх тих, що люблять свою Церкву, свій Обряд, свій рідний український Нарід. Нашим кличем є клич вченого Секретаря Французької Академії, Жоржа Гойо: "Ми не зробимо нічого, доки не зачнемо працювати для других".

Місцем нашої праці є парохія, до якої ми приналежні. Провідником і мотором активности кожного Кружка є Отець Парох. Нашим Отцям Парохам ми завдячуємо наше існування під назвою УКЮ. Бо вони зібрали нас у це одно велике Товариство, наші Отці Парохи надають нам плян праці, вони нас заохочують і помагають нам, щоб наші змагання не пішли на марно. Ми дякуємо Богові, що дав нам таких ідейних та ревних Провідників, бо за їх проводом ми можемо зробити богато добра для нашої Церкви й для свого народу. Наші молоді Отці бажають від нас кооперації.

Першим бажанням наших Провідників є, щоб ми сповнили всі свої обовязки зглядом нашої релігії. Вони бажають бачити нас не лише на зборах УКЮ, але бажанням Церкви є, щоб ми були її вірні діти, щоб ми Церкву любили, до неї вчащали на всі богослуження. Там ми наберемо сили, там навчимося любити всьо, що є шляхотне й дороге нашому серцю. Церква, це найкраща вихователька. а вірні діти Церкви, це найліпші патріоти, що працюють для народу з вищих спонук, це правдиві герої. . . . Добре сказав один побожний французький Пільот: "Ми нічого не дамо для народу, доки цілі з душею не посвятимося йому". Такими ми всі повинні бути. І такими бажає бачити нас наш Отець Парох. Хто послушний, діяльний і щирий до праці при церкві, той зможе зробити богато для народу й на іншім полі. Бо релігія помагає здійснити найбільші ідеї, вона одинока може спрямувати душу людини до великих ідеалів у житті.

А якими бажає бачити нас парохія? Що думають про УКЮ наші батьки? — Вони з вдоволенням глядять нині на нас. Мило є їм дивитись, як їх сини й доньки беруться до праці. Найбільшим щастям для Піонірів є те, коли вони бачуть, що їх труди не пішли на марно. Вони посвятили для нас ціле своє життя. Покинули рідний край. Тут у вільній Канаді здобули для нас багато-багато. Збудували для нас церкви, Народні Доми, будують Інститути, дають нам нагоду здобути вищу освіту, якої вони самі не мали. Наші батьки дали нам добрий початок. Будьмо їм вдячні за все, що вони для нас вчинили. Їх одиноким бажанням є, щоб ми продовжали ту працю, що вони розпочали. По наших батьках ми молоді маємо стати в ряди працівників. На нас лежить обовязок зберегти дорогу традицію наших укр. Піонірів. . . Покажімся гідними синами й доньками таких

великих Батьків. Будьмо ревними в праці. Заховаймо й збогатім те, що наші Батьки для нас із таким великим трудом придбали. . . .

Любім свою Церкву, працюймо щиро для неї. Бо вона вчить нас жити. Шануймо всьо, що є дороге кожному укр. серцю: читаймо, співаймо, говорім своєю рідною мовою. Вписуймось у Члени УКЮ. Берім живу участь у тій молодечій Організації. Вона виховає нас на добрих Українців-Католиків Канади. Гуртуймося в Кружки й працюймо спільно. Наша праця виробить нас самих, приготовить нас до життя та принесе користь для нашої парохії. Шануймо й слухаймо наших Провідників, сповняймо наші завдання. З Богом до праці на Його більшу славу й хосен свойого народу. Вперед, до праці Юнаки й Дівчата, поки ще дух у нас сильний, поки ще в нашій груди бється молодече серце. Памятаймо ті пропамятні слова: "Ми нічого не дамо для народу, доки цілі з душею не посвятимося йому. . . ."

YOUNG LADIES,

Do You Wish To Become a Missionary Sister?

Join the newest Congregation of Ukrainian Sisters that has yet been formed — THE MISSIONARY SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY. This is a new society where you may exercise your talents in God's service in the widest possible fields. The fields of service that these sisters offer humanity may be classed shortly into four:

1) RELIGIOUS SERVICE—teaching of religion, teaching catechism through correspondence courses, apostolic work among Catholics and non-Catholics, etc.,

2) EDUCATIONAL SERVICE—as teachers in schools and colleges, the press, travelling library service, conducting of summer schools and summer camps, etc.,

3) HEALTH SERVICE—hospitals, nursing and doctoring, visiting the sick, infirmaries, hygiene, etc.,

4) SOCIAL SERVICE — care for immigrants, institutions for girls, homes for the old, recreational centres, care for fallen women and girls, special attention being devoted to the poor and to the laboring classes, etc.

HABIT OR DRESS

Since this new society has been organized to adopt itself to modern needs and conditions, the sisters will wear two habits; **one** which will allow them to conduct their work efficiently and expertly when working among the people, while a habit of **another** cut and color will permit them to perform their religious duties freely and unhampered when at home. The predominant colors of the new habits will be dark green and dark blue.

Perhaps you feel that Christ is calling you to the new congregation. It is aways a gentle call, an urge, and never anything miraculous or violent. It takes a heroine to heed this call. Become a HEROINE OF CHRIST! Write:

THE MISSIONARY SISTERS OF
CHRISTIAN CHARITY
GRIMSBY, Ont.
Canada.

A good reply to an atheist is to give him a good dinner and ask him if he believes there is a cook.—Daily Times.

ІДУТЬ ЗИМОВІ ВЕЧОРІ

Ідуть зимові вечорі, довгі, скучні. Це час, коли ми вільні від роботи, повинні використати для самоосвіти.

Не марнуймо цих цінних хвиль нашого життя. Читаймо багато добрих книжочок. В добрих книжках є зложена вся мудрість. А кому з нас тої мудрости в нашім житті не треба?

Де дістати таких книжок, запитаєте.

Постараймося, щоб у нашім відділі УКЮ була бодай мала (з початку) бібліотека. А ми знаємо, що це є бібліотека. . . Це збір книжок і часописей. Бібліотеки є різні.

Ідемо вулицею котрогобудь міста чи містечка, ба навіть у фармерських склепах стрічаємо великі навіть бібліотеки, а в них які книжки? Тру Конфесіонс, Тру Експірієнс, Тру Лов, Тру Дітектевс, Тру Краймс. . . Не забудьмо також Зиппі, Ля Парі і інші їм подібні. То не є книжки для укр. кат. молоді. В них ми нічого доброго не навчимося. Видавці цих книжок, за надхненням ворога наших душ, вдаряють на найслабші сторони нашої природи, на сторони, що є найменше відпорними: боязнь, самолюбство, змисловість, лінивство, лакімство. Чи в тім не розпізнаємо всіх гріхів головних? Чи це не є правдива проповідальниця діявола? Якщо ми є добрі, то вони поможуть нам хиба стати злими; а якщо ми вже зіпсовані, то вони для нас найвідповідніші.

Але тому, що як члени УКЮ ми всі прямуємо до висших ідеалів, то ми маємо мати очі звернені на добру літературу, її читати, її заховувати— словом, зробити собі добру бібліотеку.

Кожний відділ УКЮ повинен мати свою бібліотеку, чи збір добрих книжок. А їх є багато. Правда, що їх не оголошується різними нескромними образами, але зате вони приносять кожному умові здорову поживу. Не починаються вони звичайним "Тру", бо їх зміст є правдивий. Є різні памфлєтки, дуже цікаві й цінні, що подобаються кожному добре думаючому юнакові. Є книжки українські, є також і анґлійські, тільки треба знати, де за ними шукати. Ми їх не знайдемо по готелях або по різних "парльорах"; там знайдемо тільки змислові кавалки. Як що хочемо мати добру книжку в руках, порадьмося свого провідника: він на це є між нами. Будьмо певні, що він не має на цілі, щоб ми завжди ходили засумовані і скривлені, він нас хоче бачити веселими. А правдиву веселість знайдемо в добрих книжках і часописах.

Нам треба менше змисловости, а багато більше здорового думання, що його ніяк не можуть дати модерні маґазини. Тому освідомім собі, що ми не можемо йти дальше на манівці, треба нам взятися до роботи й у кожнім відділі заложити свою молодечу, здорову засадами бібліотеку.

Коли будемо мати таку бібліотеку, тоді зимові вечорі перейдуть нам весело, не будемо мусіли ховатись із книжкою, коли надійде тато або мама, але противно ще й їм розкажемо ті всі добрі гадки, що принесе нам читання книжок із нашої бібліотеки.

Many a man who started out to wreck somebody else ended up by wrecking himself.

Few minds wear out; more rust out. — Bovee.

У НАШІЙ БУДУЧНОСТІ будеться поміщувати дописи зі життя й діяльности поодиноких відділів УКЮ в Алберті. Бажані є і знимки, що представляють всіх членів відділів із своїм о. Парохом.

РЕДАКЦІЯ.